

- ÷ - א.ו. - א.ו.:

"הקולט מן האוויר" – אשם שתופס גללים מבהמה לפני שיפלו לחצר חברו, הרי אלו שלו. ומדוע החצר לא קונה את הגללים?
 אביי – "כמדביק כלי בשולי פרה" – שלפיה מודבק כלי ואין הגללים מגיעים לאוויר החצר, אלא ישר לתוך הכלי.
 רבא – "אוויר שאין סופו לנוח לאו כמונח דמי" – דבר שנמצא באויר שלא יפול לתוך החצר, החצר לא קונה אותו.
 דוקא אם הכלי מפסיק בין הגללים לחצר – החצר לא קונה,
 אבל אם אין דבר שמפסיק בין הדבר לחצר – רבא מסתפק אם החצר קונה אותו.
 "כי יקרא" – פרט למזומן, אם יזדמן לך של הפקר, ולא ביונים של אדם פרטי.
 יוני שובך – חיבות בשילוח.
 יונים של הפקר שנמצאות בשובך שבחצר פרטית – חיבות בשילוח הקן, משום שזה נחשב להפקר והחצר לא קנתה אותם.
 לשיטת רבא – משום שרק רוב הביצה יצאה והיונה יכולה לברוח עם הביצה, ע"כ החצר לא קנתה אותה.
 אסורות בגזל משום דרכי שלום.
 א. שלא לקחת את האמא שבעל השובך חושב לקנותה.
 ב. שלא לקחת את הביצים שבעל השובך חושב לקנותם.
 תרוץ נוסף:
 "כל היכא דאיהו מצי ליה חצרו זכיא ליה וכל היכא דאיהו לא מצי ליה חצרו נמי לא זכיא ליה" –
 אם האדם אסור לו לזכות בביצים משום שלא שלח את האם, גם החצר לא תיקנה לו את הביצים. ואם האדם מותר לו לזכות בביצים, אז החצר ג"כ יכולה לקנות לו, וא"כ יונים שחיבות בשילוח האם, החצר אינה יכולה לקנות את הביצים, וא"כ היא נשארות הפקר גם הביצים נשארות הפקר, מדוע אסורות בגזל מפני דרכי שלום?
 אלא מדובר בקטן שלקח את הביצים שאינו חייב בשילוח הקן ולא בדרכי שלום, מצוה להחזיר את הביצים מפני דרכי שלום.
 דעתיה עלוה – דעתו עליו – שחושב לקנותם
 אי הוואי התם – אם הייתי שם